

iefde, door Wien God alles schiep! ⁴¹⁾ Inderdaad deze zware zin werpt een nieuwe lichtbundel op Christus' herscheppingswerk. Want nu komen de zaken zóó te staan. God schiep door den Zoon zijner liefde de wereld. Let wel: God schiep die wereld door de Zoon zijner liefde. Gods liefde, de liefde die Hij in zijn Zoon openbaart, is dus de achtergrond, het beheerschend motief van de schepping der wereld. God schiep de wereld om daaraan zijn liefde te openbaren, haar met zijn gunst te omvatten. Deze Zoon, door Wien God alles schiep is voorts, zoo schrijft Paulus verder, het beeld van den onzienlijken God. Door Hem kennen we God. Ten opzichte van al het geschapene heeft Hij den rang, de waardigheid van eerstgeborene. Hij staat in macht en luister oneindig ver boven alle schepselen. En niet alleen schiep God alle dingen dóór Hem, alles wat in het heelal is, werd ook in Hem geschapen. Dat wil zeggen, alles heeft in Hem zijn grond, is in Hem geworteld. Ja, om kort te gaan, alles is dóór Hem en tot Hem geschapen en Hij bestaat vóór alles en alles heeft in Hem zijn bestand. En zie, deze Zoon Gods nu, in wien Gods liefde naar de wereld uitging, deze Zoon, dóór Wien en in Wien en tot Wien God alles schiep, deze Zoon is vleesch geworden. Hij is als Jezus Christus in de menscheit en in haar historie ingegaan. Hij heeft zich vernederd en heeft alles verricht wat nodig was om de zonde te verzoenen, de macht van Satan te breken en den vrede tussehen God en de menschen tot stand te brengen! Alzoo lief heeft God, ondanks alles, deze zondige wereld gehad, dat Hij Zijn eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem geloof, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe. ⁴²⁾ In den Zoon vangt God de van Hem afgevallen

⁴¹⁾ Col. 1:13-20.

⁴²⁾ Joh. 3:16. „God laat den door Hem geschapen kosmos niet varen. Hij heeft zich verlustigd in Zijn schepping. Gen. 1:31; Ps. 104:31, en dat openbaart zich nog daarin, dat Gods liefde naar den kosmos uitgaat, ook al week

wereld weer op in Zijn liefde, die nu verbeurd en daarom genade is. En het is deze Zoon, die, na alles volbracht te hebben wat ter verzoening der wereld noodig was, deze wereld herschept. Hij maakt van de gevallen, onder Gods vloek zuchtende en kreunende wereld een nieuwe kosmos, waarin gerechtigheid woont. Een kosmos, die eeuwig glanzet zal in Gods eeuwige liefde.

Het moet voor ieder duidelijk zijn, dat deze Goddelijke openbaring omtrent Christus' herscheppingswerk van ontzaglijke beteekenis is voor de velen der geloovigen op en hun houding in het groote wereldgebeuren, waarin ze met iedere vezel van hun bestaan vervlochten zijn. Want indien uit Paulus' woorden één ding duidelijk is, één ding op ons toespringt, dan is het wel dit, dat het gansche doen en laten der menscheit, als geheel en naar haar deelen, ja, van alle personen, volstrekt door Christus wordt beheerscht met het oog op de herschepping der wereld. Dat wil dus zeggen, dat er maar één geschiedenis is en dat deze „Christelijk" is. Namelijk in den zin van: door Christus beheerschte geschiedenis. Jezus Christus omvat allen en alles in zijn aldoordringende herscheppingsactiviteit. Hij regeert, leidt en bewerkt met het oog daarop alle volken, culturen, gemeenschappen en afzonderlijke personen, niets en niemand uitgezonderd. Hij voert de wereld en in haar de menscheit, wat er ook geschieden moge, hoe men Hem ook negeert of wedersta, in eeuwigen vrede met God naar de volkomenheid van het eeuwige paradijs. En wat den Zoon niet kuste maar verwierp, zal getroffen worden door het eeuwige oordeel, dat Hij, evenals Gods genade, uitbrengt ter overwinning.

C. V.

die van Hem af..... De liefde Gods voor den kosmos heeft tengevolge de zending van den Zoon, tot doel de redding van de geloovigen, in wie blijkbaar, al zegt Jezus dat hier niet met zooveel woorden, de kosmos gered wordt". Grosheide, Commentaar op het Ev. van Joh. I, p. 232.

Paulus, de kerk onder hoogspanning zettende (IV, slot)

UIT DE SCHRIFT

Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande.

Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden.

Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.

2 Timotheus 4:6-8.

En in dit licht moeten we nu ook het achtste vers lezen, waarin Paulus den blik vooruitricht, sterk gespannen als hij is op de wederkomst van zijn Heer en Heiland. Onder diezelfde spanning wil hij ook Timotheus doen staan. Een heel de Kerk. Want hij spreekt niet alleen over zichzelf, maar over „allen, die Christus' verschijning hebben liefgehad". En dat is de verschijning, de epifanie, van den Zoon des menschen in den Jongsten Dag — blijkens het verband ¹⁾

Met de woordkeus, welke de Apostel bezigt, houdt hij vast aan hetzelfde beeld, dat hij in het vorige vers heeft gegrepen, en ontleend is aan de Oostersche sportwedstrijden:

„Mij is terzijde gelegd de krans der rechtvaardigheid".

Paulus verkeert a.h.w. in dat merkwaardige blijde moment, dat een winnaar in een sportwedstrijd beleeft tussehen de voleinding van zijn prestaties en de prijsuitreiking: hij voelt zich uitgeput en toch gelukkig.

O neen, hij doet van die „uitputting" niets af: Paulus is een mensch van gelijke beweging als wij. Hij staat er — naar den mensch gesproken — niet best voor. De herinnering daaraan breekt telkens in het verband weer door. Hij heeft behoefte aan Timotheus' komst: doe er toch al uw best voor, zoo snel mogelijk tot mij te komen — ik ben zoo alleen..... Kom voor den winter, en breng den warmen, zwaren reismantel mee, dien ik in Troas heb gelaten — als ik nog in dezen kerker zit, zal het straks zoo bitter-koud wezen..... En in de menschen ben ik ontmoedigend teleurgesteld: „in mijn eerste verantwoording is niemand bij mij geweest, maar zij hebben mij allen verlaten" ²⁾. Dan was er nog die kopersmid, Alexander, die „mij zooveel kwaads heeft betoond", „die onze woorden zeer heeft tegengestaan". De Grieksche werkwoordsvorm wijst er op, dat dit bij een bepaalde gebeurtenis heeft plaatsgevonden: waarschijnlijk is hij in de zaak van Paulus als getuige à charge opgetreden ³⁾.

En toch is de Apostel, ondanks die „uitputting", een gelukkig man, want hij ziet op zijn Kurios, zijn Heer, Die verschijnen zal „in dien dag"; Die Zich voor 't forum van het gansche heelal betoonen zal „de rechtvaardige Rechter".

Wij moeten hier niet denken aan den juridischen

zin van het woord „Rechter", maar (krachtens het verband en de gekozen beeldd spraak) aan den Scheidsrechter, Die onbevooroordeeld en strikt-onpartijdig uitspraak doet. Over Paulus, den eenzamen, verlaten strijder onder de Krulsbanier, omgeven van een wolk van vijanden — en over de Kerk, de Bruid des hemelschen Brudegoms: „allen die Zijn verschijning hebben liefgehad". Ook in dit vers ligt de tegenstelling op den achtergrond tussehen de getrouwe predikers van het Woord en de kittelachtigen van gehoor, die de gezonde leer niet kunnen verdragen. Het gaat er

Waarheen in Amerika, Canada? (II)

KERKELIJK LEVEN

Onze lezers hebben kennis kunnen nemen van de door de synode der Prot. Ref. Churches in Amerika voorlooppig aan de plaatselijke gemeenten ter overweging aangeboden uitspraken.

De vraag is nu, wat we daarvan zeggen, met name onder het aspect van deze dwingende vraag: kunnen in deze omstandigheden de adviezen, die door ons, we meenen: op goede gronden, gegeven zijn in de toenmalige situatie, de adviezen aan emigranten n.l., om zich aan te sluiten bij de Prot. Ref. Churches, gehandhaafd worden, ja dan neen? De vraag wordt bij herhaling gesteld; een antwoord mag en wil ik niet onthouden. Vooral, nu de voorgenomen reis naar Nederland — zie verleden week — niet kan doorgaan.

Voorop zij gesteld, dat nog steeds ons advies voor de op het oogenblik, waarin we het gaven, aanwezige situatie, ons volkomen juist en nuttig lijkt geweest te zijn. De situatie was goed, toen we het advies gaven. Niet maar een personalistische conclusie was het uit een met naïviteit geconstateerde reeks van de allerprettigste ervaringen in hartelijke ontmoetingen; het zijn tenslotte zwakzinnigen, die voor het genot van een leuke sigaar en van een schitterenden autotocht zoo maar achterover vallen, als het om de zaken van de kerk gaat. Wie aan zoo iets mocht gedacht hebben, ga zijn gang; wij noemen het beweren zotternij. We hebben bij ons verblijf in de kringen der P.R.C. onze meening inzake verbond, doop, etc. niet onder stoelen en banken gestoken, en goed doen uitkomen, dat wij geen mensch kunnen of zouden raden te doen wat we in Nederland geweigerd hebben: n.l. als bindend te aanvaarden, wat niets anders is dan een theologische meening van dezen of genen, soms dan ook nog ongelukkig geredigeerd. Dat advies gaf ik aan iedereen mee. Wie in Amerika aankomt, of in Canada, of in Australië, zal toch zich moeten realiseren, dat zijn kinderen en kleinkinderen in de grootste gevaren zijn gebracht; en dat daartegenover met name een sterk geconcentreerd huiselijk leven weerstand zal moeten bieden. Als dan de vaders en grootvaders van die kinderen direct al beginnen zouden met kapselzen, onverschillig voor wien, dan is er al dadelijk een bres gestooten in den muur der zelfstandigheid en der vastheid en der puntige correctheid in het belijden. Nooit

voor de Kerk immers om, met de „fides, qua creditur" vast te houden aan de „fides, quae creditur". Wie dat doet, is — als Paulus — overwinnaar, in den loop en in den goeden strijd. Hún is de krans ter zijde gelegd, onaantastbaar voor elke vijandelijke poging, die afhandig te maken. En die krans is niet de gerechtigheid, in den forensischen zin van het woord — ook niet het eeuwige leven, de heerlijkheid des HEEREN — maar de beslissende, scheidsrechterlijke uitspraak van Hem, Die de levenden en de dooden zal oordeelen in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk. Ziet u wel, dat de Apostel met zijn geloofsgetuigenis de Kerk onder hoogspanning zet?

Als wij de boosheid van onzen tijd maar recht onderkennen (en die ligt bovenal in de antithese tussehen de belijders der gezonde leer en de kittelachtigen van gehoor, de aanhangers der valsche profetie, die het Woord en zijn volstrekte heerschappij loslaten) — als wij al pijnlijker ervaren gaan, welk lijden, welke verdrukkingen, welk isolement het vasthouden aan de gezonde leer met zich brengen — dan moet niet de uitputting van het moeizaam strijden ons beheerschen, maar de groote blijdschap om de wetenschap, dat de rechtvaardige Rechter onzen loop en onzen kamp gadeslaat — dat de uitreiking van de ter-zijde-gelegde krans een kwestie van RECHT is — dat even Dezelfde, Die Zich om onzentwil in het gericht gesteld heeft, als Scheidsrechter is verordeneerd — dat onze Heiland in de hemelen hunkert naar het moment, waarop al die uitzinnige tegenstanders publiek beschaamd zullen worden! ⁴⁾

Daarom mogen wij in deze booze dagen onder hoogspanning leven, uitzien naar dien dag, op welken alle menschen gedagvaard zullen worden door de stem van den archangel, en het geklank der Goddelijke bazuin ⁵⁾.

Want de gedachtenis aan Christus' laatste verschijning is voor de vromen en uitverkorenen zeer wenschelijk en troostelijk:

dán wordt immers onze volle verlossing volbracht; dán ontvangen wij de vruchten van den arbeid en van de moeiten, welke wij zullen gedragen hebben; dán worden wij bekranst met de volmaakt-onpartijdige uitspraak van den hemelschen Scheidsrechter, in Zijn rechtvaardige en zeer genadige vergelding ⁶⁾.

Want onze zaak, nu tegenwoordig als kettersch en goddeloos verdoemd, zal bekend worden de zaak van den Zoon Gods te zijn.

En dus verwachten wij dien dag met een groot verlangen, om ten volle te genieten de beloften Gods, in Jezus Christus, onzen Heer ⁷⁾.

Groningen.

J. SMELIK.

⁴⁾ Vgl. hfdst. 3:8, 9.

⁵⁾ Vgl. Art. 37 N.G.B.

zal iemand, ook al ware het in begrijpelijke afwachting van wat kerkelijke vergaderingen later zouden besluiten, op een bepaald moment iets als bindend mogen aanvaarden wat naar zijn meening in strijd is met Gods Woord, of zelfs maar niet duidelijk daaruit als gezaghebbend af te leiden blijkt. Zoo stonden we er allemaal voor in 1944, hier in Nederland; en zoo staan alle emigranten ervoor, als ze in dezen tijd in het nieuwe vaderland zich melden bij een bestaande kerk, en daar zouden hooren: u kunt bij ons binnenkomen, mits op voorwaarde van aanvaarding van die of die formule als zuivere en dus bindende uitdrukking van Gods Woord. Wij komen niet samen op grond van een of andere theologische meening, doch op grond van de gemeenschappelijke belijdenis.

In een brief, dien we als deputaten voor buitenlandse kerken in handen kregen van de Prot. Ref. Churches, werd nu aanvankelijk een goed standpunt ingenomen. Letterlijk citeeren kan ik niet, omdat ik het stuk niet bij me heb. Maar ik meen me niet te vergissen, als ik den hoofdinhoud aldus vrij weergeef: tussehen u en ons liggen misschien wel theologische verschillen, maar geen confessioneele. Dat was een goede en nuchtere opmerking, die meteen de basis aangaf, waarop m.i. geloovigen elkaar in een kerkverband ontmoeten mogen. Wie verlangt, dat in een kerkelijke samenleving ieder hetzelfde denken zal en bij de katalogisatie van de schriftuurlijke gegevens op dezelfde manier systematiseren zal, die heeft m.i. van de kerkelijke samenleving en van het kerkverband weinig begrepen. Die heeft ook voor emigranten, die zoo bescheiden zijn, zich eerst af te vragen, of er in het nieuwe land ook bestaande kerken zijn, waarmee ze op goede basis zouden kunnen (en dan ook moeten) saamleven, de concrete beslissing noodeloos moeilijk gemaakt; d.w.z. hij heeft hun lasten opgelegd, gelijk ook trouwens aan zijn eigen leden, die God niet oplegt.

Nu ben ik overtuigd, dat de Prot. Ref. Churches dit niet bedoelen. Er staat trouwens in hun verklaring heel wat, dat we met dankbaarheid mogen noemen. Verworpen wordt — zie het slot — de meening, dat we mogen veronderstellen dat al de gedoopte kinderen wedergeboren zijn. Uitgesproken wordt, dat in Nederland zekere leerstellingen besluiten zijn

¹⁾ Vgl. hfdst. 4:1.

²⁾ Vgl. hfdst. 4:16.

³⁾ Vgl. hfdst. 4:14, 15.

opgelegd die in 1 nomie 6 deze br afgezet.

Maar ken zou doordael dende 1 zijn, dan verschilt ingenom emigran situatie val nl. zouden ders te

Wij w zonderl te word

Zonde deputa sluiten, ten nog want d reeds h ten geb we hier zen als zakelijk

De v ons uit Prot. R taten b deze n wij ons

a) de in Kala stok va de conf

b) w sterke lijktdij ven uit

staan o van ove zij zelf hebben.

van te reforme maaltst gehoud ook v

beste v pijn doe in het

Daar vroeger Ref. Ch en was spraker zoudt 2 ren. Ne hunnen ge „ne zien w de kou

Want tal kerl deren (zich n de schu de schu we afv

NAS te mak verled onduide

Scho

Eenl het be lied: „ of we vermeh en van van de lijk ge aanda f 250.— pen. Ek weten, aan de den. Ov

Onze antwo vonden zet ond zitter v veel ov

.. T